

A hit útja zarándoklat
Körmennd – Boldog Batthyány templom
2025. szeptember 21. vasárnap
15 óra: szentmise

Hírnök

2025. augusztus 31.
Évközi 22. vasárnap

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium – Iskolalelkészség
Szent Kereszt Templomigazgatóság

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

Szeptember 1, hétfő: iskolai szentmisék
Szeptember 2, kedd, 7 óra: + Sarlós Mihály atya (+2002)
Szeptember 3, szerda, Nagy Szent Gergely pápa és egyháztanító, 7 óra
Szeptember 4, csütörtök, 7 óra
Szeptember 5, péntek, Kalkuttai Szent Teréz szűz, 7 óra
Szeptember 6, szombat, 18 óra: + Tihamér édesapa és nagyapa
Szeptember 7: Évközi 23. vasárnap, 10 óra

Közösségünk tanév eleji adománygyűjtése során 175.900 Ft pénzadományt és 15 iskolai csomagra való tanszeradományt ajánlottak fel a Testvérek. Köszönjük szépen!

Újraindulnak a Taizé-i imaórák kápolnánkban. A szeptemberi imaalkalom kedden, szeptember 2-án, 19 órakor lesz kápolnánkban.

A szombat esti szentségimádások szeptember 13-án kezdődnek újra.

Afréka és a Nigériából érkező Basil atya lesznek vendégeink szeptember 8-án, hétfőn, amikor 18 órakor előadást fognak tartani kápolnánkban. E különleges alkalom időpontját már most jegyezzük fel!

Püspöki gyalogos zarándoklat indul a városmisszió keretében Botfáról Búcsúszentlászlóra szeptember 13-án, szombaton, reggel 7 órakor. Püspöki szentmise a kegytemplomban 10.30 órakor lesz. A részletes információk online felületeinken találhatóak.

A hit útja zarándoklat következő közös állomása a körmenndi Boldog Batthyány templom lesz, ahová szeptember 21-én, vasárnap délután zarándokolunk el.

MINDSZENTY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM – ISKOLALELKÉSZEKSÉG; SZENT KERESZT TEMPLOMIGAZGATÓSÁG – 8900 Zalaegerszeg, Zárda utca 25. • Email: mindszenty@martinus.hu • Honlap: mindszentyiskola.hu/iskolalelkeszseg • Facebook: [Iskolalelkeszseg](https://www.facebook.com/Iskolalelkeszseg), Zalaegerszeg • Instagram: [isklelkzeg](https://www.instagram.com/isklelkzeg) • Telegram: [@isklelkzeg](https://www.telegram.com/@isklelkzeg)

Egy ima a megfáradtakért és az egyházközséget elhagyókért

Mindenható Édes Atyám! Olyan jó, amikor zúg a templom és a falak is megremegnek, énekel minden szív és torok. Amikor a lángoló, tüzes hangok úgy törnek fel hatalmas örömkialtással, mint a tűzmadarak, keringnek a boltozat alatt, mintha elvakultak volna a forróságban és kiáradnak a tavaszi éjszakába. Uram, engedd, hogy szálljanak a nap felé, az egész világba, hova csak elér elragadtatásában az emberi lélek...

Uram, én most a Te színed előtt állok, a Te tiszta szeleiddel szemben, és nem tudom, miként őrizzem meg a meleget, amit a napokban adtál. A világ köröttem olyan, mint egy lassú haldoklás: emberek arcán az öröm helyett a fásultság gyökerezik meg, szavak helyett fáradt hallgatások feszülnek, *a tekintetekben nem a remény, hanem a túlélés szürke árnyéka dereng.*

Látod, Uram, hogy ma az utca embere nem énekel, legfeljebb morgolódik. Nem épít, inkább csak védi, ami még megmaradt, s nem hisz, csak reméli, hogy talán nem lesz rosszabb a holnap.

Én Hozzád kiáltok, mint hajnalban a varjak, melyek sötét koszorúként törnek elő a ködből: hangom rekedt, fáradt, mégis a magasba száll. Uram, a varjú is a Te énekesmadarad, ha akarod... Meglátod-e, Uram, hogy ez a föld ma nem a Te tavaszod vetését hordozza, hanem a közöny és a félelem kopár barázdáit? Hallod-e, hogy a szél, amely hajdan frissítő volt, ma vihar, amely az emberek lelkét szaggatja?

És mit tegyek, mondd, Uram, amikor magam is ebben a hideg forgatagban állok? Napról napra próbálom összeszedni az apró szikrákat, amiket még hagytaál nekünk: egy mosoly a piacon, egy őszinte kézfogás, egy csendes ima a templom félhomályában. De ezek a szikrák olykor oly gyorsan

kihunynak, mint a dér alatt roppanó fűszál. Mondd, hogyan őrizzem meg őket, hogy lánggá legyenek, s ne fagyjanak meg a szívemben? „*Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni, /Hogy melegednének az emberek.*”, mondta a költő.

Ma, Uram, az ember gondja nem csak a kenyér és a víz hiánya, hanem a lélek éhsége és szomjúsága is. Látod, hogy sokan a saját házukban is idegenként élnek: családtagok közt, akikkel nem értenek szót, közösségekben, melyeknek nincsen közös éneke, településeken, ahol az emberek szeme egymás mellett siklik el, mint a szél a csupasz ágak között. Uram, én nem bírom el ezt a hideget egyedül.

Kérlek, fújd újra a leheletedet a megdermedt világra! Küldj egy tavaszt, egy olyat, amely a szívekben van. Hozz hajnalokat, ahol a Te szavad ébreszt! Adj esőket, melyek nem áztatnak, hanem életet fakasztanak. Mert tudod, Uram, ma a mi gondunk az, hogy elfelejtettük, milyen a fény, amikor nem mesterséges, hanem Tőled való.

Amikor este van, s a szél az ablakhoz veri az utolsó faleveleket, én Rád gondolok. Arra, hogy egyszer Te is jártál ebben a világban, ahol a hideg és a fáradtság a csontokig hatol. Te is láttad a szegényeket, akiknek nem volt kabátjuk, s a megtört szívűeket, akiknek nem volt vigasztalójuk. És akkor nem csupán szavakat adtál, hanem kezet nyújtottál, kenyeret törtél, könyveket töröltél. Uram, ezt a képet hordom magamban, mint egyetlen biztos színt az őszre készülő tájban.

Mondd, mit tegyek ma, amikor mindenki fáradt, és még az erősek is hajlanak, mint az akácfa, melynek gyökereit kikezdte a víz? *Taníts meg, hogy ne féljek adni akkor sem, amikor kevés van, hogy ne restelljem felemelni a hangom akkor sem, amikor mindenki hallgat és hogy ne szégyelljem a könynyeimet, amikor mások elfordítják a fejüket.*

Látod, Uram, hogy sokan nem haraggal távoznak házadból, hanem csendben, szinte észrevétlenül. Egy vasárnap még ott vannak, a következőn már hiányoznak, s aztán hetek, hónapok telnek el, míg a nevük talán fel sem hangzik az imádságban. És amikor már kérdezné valaki, hogy „Hol van?”, akkor is csak a vállakat vonogatják, vagy suttogva mondják: „Nem tudjuk.” Uram, ezek az emberek talán még mindig hordozzák a szívükben a Te nevedet, de mint az elhagyott kert, amelyet benőtt a gaz, úgy borította be őket a közöny, a sértődöttség, vagy a világ csábító lármája. Te tudod, hogy nem mindenki megy el azért, mert nem szeret többé. *Van, aki azért, mert úgy érzi, senki sem szereti már őt. Van, aki úgy véli, a gyülekezet nem hallotta meg a segélykiáltását.*

Van, aki azt gondolja, erősebb lesz, ha magában járja végig az utat és nem tudja, hogy így csak hamarabb elfárad.

Uram, én Hozzád kiáltok mindannyiukért is. Hozd vissza őket a Te házadba, ahogy a pásztor visszahozza az elkóborolt juhot! Tedd meg, hogy újra hallják a közös ének zengését, érezzék az összetartozás melegét, s megtapasztalják, hogy van hely számukra a Te asztalodnál. Mert tudom, Uram, hogy minden egyes ember hiánya nem csupán a gyülekezet szegénysége, hanem a Te testedben keletkezett seb is. Add, Gazdám, hogy soha többé ne építsünk falakat egymás közé, hanem hagyjuk, hogy a Te szeleid járják át életünket – még ha néha hidegek is, mert a Te szeled nem pusztít, hanem megtisztít. Engedd, hogy észleljük, hogy észrevegyük.

Parancsolj rá a szelekre, Uram, kérlek! Kinyitom Könyvedet: „*Mert aki hegyeket formál, és szelet teremt, aki tudtára adja szándékát az embernek, aki hajnalt és alkonyatot alkot, és a föld magaslatain lépked, annak neve: az Úr, a Seregek Istene.*” (Ám 4,13)

Köszönöm, Uram!

777blog.hu

Iratkozzon fel Telegram-csatornánkra!

Információk a leggyorsabban,
és néhány csak itt megtalálható
különleges tartalom

